

वा० रा०

॥ १७ ॥

तद्वाक्यं ब्रह्मवाक्यं ॥ ४४ ॥ एवमिति ॥ अत्रषण्मासादवाग्जागरणेनेतिनियमः तदधिकापिनिद्रातुभवत्येवेतिवरस्वरूपं बोध्यं ॥ अतएवषण्मासान्स्वपतीतिपूर्वविभीषणो
क्त्या वर्षाण्यनेकानीतिकुंभकर्णोक्त्याच नपूर्वोक्तस्यविरोधः ॥ ४५ ॥ स्वांसंज्ञां यथाप्राप्तस्त्वबुद्धिं ॥ गतः प्राप्तः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ श्लेष्मातकवनं तत्पचुरपितुस्तपोवनं ॥ ४८ ॥

कुंभकर्णस्तुतद्वाक्यंश्रुत्वावचनमब्रवीत् ॥ स्वमुंवर्षाण्यनेकानिदेवदेवममेप्सितं ॥ ४४ ॥ एवमस्त्वितितंचोक्त्वाप्रायाद्वह्नासुरैःसमं ॥
देवीसरस्वतीचैवराक्षसंतंजहौपुनः ॥ ४५ ॥ ब्रह्मणासहदेवेषुगतेषुचनभःस्थलं ॥ विमुक्तोसौसरस्वत्यास्वांसंज्ञांचततोगतः ॥ ४६ ॥
कुंभकर्णस्तुदुष्टात्माचितयामासदुःखितः ॥ ईदृशंकिमिदंवाक्यंममाद्यवदनाद्भ्युतं ॥ अहंव्यामोहितोदेवैरितिमन्येतदागतैः ॥ ४७ ॥
एवंलब्धवराःसर्वेभ्रातरोदीप्ततेजसः ॥ श्लेष्मातकवनंगत्वातत्रतेन्यवसन्सुखं ॥ ४८ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वा० उत्तरकांडेदशमः
सर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ सुमालीवरलब्धांस्तुज्ञात्वाचैतान्निशाचरान् ॥ उदतिष्ठद्रयंत्यत्कासानुगःसरसात
लात् ॥ १ ॥ मारीचश्चप्रहस्तश्चविरूपाक्षोमहोदरः ॥ उदतिष्ठन्सुसंख्याःसचिवास्तस्यरक्षसः ॥ २ ॥ सुमालीसचिवैःसार्धंवृत्तोराक्षसपुं
गवैः ॥ अभिगम्यदशग्रीवंपरिष्वज्येदमब्रवीत् ॥ ३ ॥ दिष्ट्यातेवत्ससंप्राप्तश्चितितोयंमनोरथः ॥ यस्त्वंत्रिभुवनश्रेष्ठाह्वयवान्वरमुत्त
मं ॥ ४ ॥ यत्कृतेचवयंलंकांत्यत्कायातारसातलं ॥ तद्गतंनोमहाबाहोमहद्विष्णुकृतंभयं ॥ ५ ॥ असकृत्तद्भयाद्भग्नपारित्यज्यस्वमालयं
विद्रुताःसहिताःसर्वेप्रविष्टास्मरसातलं ॥ ६ ॥ अस्मदीयाचलंकेयंनगरीराक्षसोषिता ॥ निवेशितातवभ्रात्राधनाध्यक्षेणधीमता ॥ ७ ॥

इतिश्रीरामाभि० वा० उ० दशमःसर्गः ॥ १० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ अथधनदंमपसार्थं रावणस्यलंकाप्रवेशः ॥ सुमालीति ॥ १ ॥ तस्यसचिवाः सुमा
लिनःसचिवाः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ यत्कृते यद्विष्णुभयनिमित्ततः ॥ तद्भयंनोऽस्माकंगतं ॥ ५ ॥ ६ ॥ निवेशिता अधिष्ठिता ॥ ७ ॥

उ० कां०

॥ १७ ॥